

GHEORGHE PETRAȘCU O VIAȚĂ TRĂITĂ ÎN DOUĂ RĂZBOAIE*

Daniela ALECSĂ**

Cuvinte cheie: Orașul Tecuci, cercetaș, Gheorghe Petrașcu, Primul Război Mondial.

Keywords: the city of Tecuci, scout, Gheorghe Petrașcu, First World War.

Abstract

Gheorghe Petrașcu was born in Bucharest in the winter of 1904. He spent his childhood years at Tecuci, where, at the age of 11 he enrolls in the scouting movement of Tecuci. The legion "Miss Oltea" Tecuci cohort, was founded in the winter of 1915. In the Bulletin of Romania's Scouts Association – the year of 1915, here there are published the committee of honour, patronage and local of the cohort they belonged to Nestor Cincu, Teodor Cincu, Diamandi Juvara, as well as military staff.

The notes made by Gheorghe Petrașcu in his scout notebook - a true war journal, are true glimpses of the bombing of Tecuci in the summer of 1917, a terrifying picture of a city that went through fire and destruction, suffering, fear and death. The descriptions are laid on paper like a sequence of events, with precise dates and hours, places and buildings destroyed after bombings.

He will start a military career and, within the Artillery Regiment 5, will be part of the bloody battles of the Romanian Army during the Second World War, on the east front and west front.

He remains dedicated to the Romanian scout movement even after the war, he gets involved in the restoration of the monument - The Statue of the Scout, on its old placement, from where the communist regime moved it and melted it at a Tecuci factory. The statue was made in 1925 in honour of the scout heroes fallen into the battles that took place around the city of Tecuci in 1916.

In the year of 1996, he passes away in Tecuci, a few months after the Statue of the Scout was rebuilt and placed on its old location.

S-a născut în iarna anului 1904, februarie 28 în București. Din manuscrisul biografic înmănat Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci, nu reiese că ar fi avut și alți frați. Tatăl, originar din zona Sebeșului a lucrat ca funcționar în cadrul Companiei de Căi Ferate Române, mama fiind casnică. Datorită ocupației tatălui, se va muta împreună cu familia în orașul Tecuci, urmând cursurile primare între anii 1910 - 1914 în cadrul Școlii primare nr.1. În anul 1920 va absolvi cursurile Gimnaziului „D. A.

* Toate informațiile biografice au ca sursă manuscrite aflate în patrimoniul Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci.

** Muzeograf, Muzeul de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci.

Sturdza” din Tecuci. Aceștia sunt anii fierbinți pe care copilul Petrașcu îi va simți și trăi din plin.

În anul 1914 se conturau premisele Primul Război Mondial. La început România nu a fost parte a acestui conflict. În această perioadă de aparentă liniște, se dezvoltă mișcarea cercetășească în România. Primele informații ajung în țară în anul 1913 prin intermediul unor publicații străine. (În Anglia se putea vorbi despre cercetășie din anul 1908.) Tinerii, și nu numai, sunt atrași de ceea ce înseamnă și implică cercetășia. În primăvara anului 1914 se constituie Asociația „Cercetășii României” care, un an mai târziu este recunoscută ca „persoană morală” prin lege, publicată în MO din 9 aprilie 1915. Înainte de aceasta, în iarna anului 1915, la Tecuci se constituie Legiunea „Doamna Oltea” cohorta Tecuci, sub patronajul Asociației „Cercetășii României”.

În Revista „Cercetașul” din aprilie 1915 găsim date despre constituirea Legiunii Cercetășești la Tecuci. La început aceasta avea 150 de membri cercetași din rândul tinerilor, conduși de prefectul județului de atunci - Ovidiu Gherghel, acesta fiind și președintele biroului permanent de cancelarie. Din acest birou făceau parte și colonel Nicolae Sinescu - comandantul Reg. 6 Roșiori Tecuci, colonel Nicolau Constantin Pribegi - comandantul Reg. 11 Roșiori și colonel Șolțș - comandantul Regimentul 6 Tecuci no. 24¹.

Conform legii, conducerea era structurată pe patru comitete din care făceau parte mari oameni de stat și personalități importante ale vremii: principele Carol (viitorul Rege Carol al II-lea), pe atunci în vârstă de 22 de ani, ministru I.G. Duca (care, în anul 1933 avea să fie asasinat de legionari), precum și trei lideri politici locali: Alecu P. Anastasiu, Nestor Cincu și Ionel Georgiade.

În rândul cercetașilor se va înscrie și tânărul Gheorghe Petrașcu, făgăduind că va respecta legământul și legea cercetașului. Printre manuscrisele și documentele donate muzeului, se află un carnet de cercetaș, o chitanță în baza căreia își plătea contribuția către legiune și un jurnal de însemnări. Chitanța este datată în iarna anului 1916. Neavând alte informații, vom considera că aceasta ar fi data de înscriere în legiune. Începând cu acel an, copilăria îi va fi marcată de ororile războiului, cunoscând suferința, spaima, nedreptatea, dând dovadă de curaj.

Carnetul de însemnări seamănă cu un jurnal de război, fiecare eveniment având notate date calendaristice, zi, lună, an, oră. Tabloul terifiant al unui oraș trecut prin foc și distrugere este descris, așa cum poate înțelege și cum se poate exprima un copil de 12 ani. Suferință, nedreptate, spaimă, moarte, toate aceste sentimente și trăiri se regăsesc în foile de însemnări din jurnalul de cercetaș al tânărului Gheorghe Petrașcu. Notițele încep în iarna anului 1916, luna februarie 16 („Astăzi a murit regina Elisabeta, ora 8,30 minute”). Cele mai fierbinți episoade sunt cele din vara anului 1917 când, orașul Tecuci, este bombardat zile în șir, punctul fierbinte fiind gara și triajul CFR.

„Tecuciu 2/ VII 1917

Astăzi la ora 9 ziua a venit un aeroplan de asupra gării acesta a făcut o tumbă și deodată sa auzit o pocnitură ca de tun și un fum negru după vreo 2 minute alta și pe urmă a mai dat trei una a căzut în parc alta a căzut între secție și gară și alta întrun butoi cu gaz acesta imediat a luat foc pe lângă el au fost mai multe grămezi de scânduri

¹ „Cercetașul”, Buletinul lunar al Asociațiunii „Cercetășii României”, aprilie 1915, anul I, nr. 10, p. 9.

acestea au luat și ele foc de la acestea sa întins focul la un vagon cu obuze pentru artileria grea acesta a luat foc și începând a pocni și aruncând bucăți de schije până în strada Elena Doamna iar geamurile sau spart la numeroase case. De la acest vagon au luat foc mai multe vagoane cu gaz păcură și unele cu benzină pe urmă au explodat mai multe vagoane cu proiectile și cartușe după această catastrofă au mai luat foc și vreo câteva spitale lămpăria și magazia de mărfuri luând și ele foc sau dărâmat. La gară sau spart toate fereștile și pe unele locuri a căzut și tencueala La gară au mai luat foc numeroși saci cu urlueală pentru cai grâne faină de porumb și grâu ovăz și bordeele din împrejurimi pentru prizonieri. Furioasa catastrofă a ținut până la ora 5 ½ pe urmă liniștindu-se pocniturile au venit pompierii și deodată iar începând dar mai rar și pe urmă tot mai des pompierii au plecat și pe urmă făcând butoiul cu benzină explozie s-a încins focul și mai tare și pe urmă începând și pocniturile mai dese pe la ora 8 au încetat din nou pocniturile dar nu de tot când a început să se însereze se vedea foarte bine o flacără foarte mare roșie și din când în când câte o pocnitură ultima pocnitură a fost la 12 și 5 minute când a explodat un alt vagon cu gaz Pe urmă până la ziuă liniște și flacăra din ce în ce mai mică. Înspre ziuă nu sa mai văzut decât la un butoi cu gaz eșind o flacăra și un fum foarte negru și din mai multe grămezi de conserve urlueală și alte alimente. Vagoanele în care au fost obuzele bombele și cartușele sunt foarte rău distruse victime sunt nenumărate linia este ruptă și pe unele locuri distrusă cu desăvârșire” A doua zi, adică luni la ora 9 ½ a venit un aeroplan și iarăși, făcând o tumbă, se auzi o detunătură foarte mare care se sfârși aruncând în sus mai multe bucăți de scânduri și un fum foarte negru. Atunci toată lumea s-a împrăștiat pe câmp fugind și țipând în toate părțile; a doua ghiulea căzuse în același loc (adică zona gării CFR Tecuci), a treia căzu sub coastă și a patra peste linie, a cincea în primul loc (gara CFR) a șasea iar sub coastă și a șaptea peste linie. După aceea, la ora 4 ½ a venit ghiuleaua de tun care a căzut după spitale (spitalele de campanie din zona gării CFR Tecuci), a doua tot acolo și a treia peste Tecucelu în porumb (...) (este vorba de pârâul Tecucelu) Pe urmă a mai dat ghiulea la ora 11 ¼ care a căzut peste linie și pe urmă la 1 noaptea”².

Același episod sângeros al atacului aerian asupra gării și triajului CFR Tecuci este descris și de către Alexandru Daia în cartea sa „Eroi la 16 ani”

„Tranșeele noi de pe linia Tecuci - Doaga, la est de Mărășești, au fost lucrate noaptea. Soldați, bătrâni, femei și copii și îndeosebi cercetașii noștri din Tecuci, adunați în grabă, în pofida bombardamentelor de aviație care incendiaseră gara, depozitele de alimente și muniții – un adevărat infern – au săpat nopți întregi la tranșee pe întregul front. (...) După un atac masiv asupra gării din Tecuci, zile întregi au ars depozitele de carburanți, după ce săriră în aer două trenuri rusești cu muniții, incendiate de bombele ce curgeau ploaie din avioanele dușmane. (...) Sub conducerea comandantului, bunul profesor Victor Alexandrescu, cercetașii tecuceni au evacuat spitalul de la gară care începuse să ardă. (...) Cercetașii din echipele lui Ion Pecuraru, toți cercetași de frunte, ba chiar și micul și firavul cercetaș Petrașcu Gh. înfruntară cu bărbăție dogoarea liniilor de foc”³.

² Gheorghe Petrașcu, *Carnet de cercetaș*, arhiva Muzeului de Istorie „Teodor Cîncu” Tecuci.

³ Alexandru Daia, *Eroi la 16 ani*, Editura Ion Creangă, București, 1981, pp. 208 - 209.

Într-o însemnare din 31 VII 1917 descrie cum într-un interval de aproximativ o oră a fost bombardată strada principală a orașului, Strada Ștefan cel Mare, în urma căruia au murit 4 oameni.

„Tecuci 31/VII 1917

Astăzi după ce a venit un aeroplan inamic și sa tras 167 de ghiulele în el, la un ceas după plecarea lui au venit 6 ghiulele la un interval de 10 minute una după alta, pe urmă după amiaza la ora 7 a mai dat 20 de ghiulele și la interval de un ceas după aceasta 20 de ghiulele; a mai dat 7 ghiulele din care 2 au căzut în str. Ștefan cel Mare unde a omorât 4 oameni și o vacă cu vițelu.”

Din toate însemnările ce se regăsesc în jurnal reiese spiritul de observație, curajul și seriozitatea cu care tânărul cercetaș a privit infernul declanșat asupra orașului.

„Tecuci 11/VII 1917

ore 10 ½ când a venit un aeroplan în care s-a tras foarte multe focuri de tun și în același timp au venit 8 ghiulele de tun în stație (CFR) pe urmă câte una din două în două ceasuri, până la 12 ghiulele, pe urmă a mai venit una la ora 12 și 5 pe peron unde a omorât doi soldați și rănit 12.

Tecuci 13/VII 1917

Astăzi sa dat 14 ghiulele din care a 12 când a ajuns aici a pocnit așa de tare că sa zguduit casele și au ajuns așchii până în strada Elena Doamna

Tecuci. 8/VIII 1917

Astăzi dimineată a dat împrejurul gării 17 ghiulele și după masa la ora 6 ½ a mai dat 28 de ghiulele la spitale din care ultimele trei au pocnit foarte tare aruncând așchii până în strada Bulgari pe urmă au mai dat 96 de ghiulele pe la cazărmi, aviație, cimitir și multe prin oraș din care una a căzut la madam Damian unde a omorât o domnișoară (...) și a rănit două domnișoare și o fetiță (...)

În același an, 1917, rămâne orfan de tată. Nu cunoaștem dacă a decedat în timpul acelor bombardamente sau din cauze naturale.

Se încheie războiul, dar rănilile și amintirile dureroase rămân. Situația financiară precară îl îndeamnă pe tânărul cercetaș să se angajeze în 1920, ca funcționar în cadrul Direcției Generale de Poștă și Telecomunicații, Oficiul Poștal Tecuci și apoi O.P. Galați. Trei ani mai târziu va urma cursurile Școlii Superioare de Poștă și Telecomunicații din Timișoara, pe care o va absolvii în 1925 când, realizează că nu acesta este drumul pe care dorește să meargă în continuare, considerând că o carieră militară ar fi ceea ce îl reprezintă. Se înscrie la Școala Militară de Artilerie din Timișoara pe care o va absolvi în 1927 cu grad de sublocotenent. Din acel an activează în cadrul Regimentului 5 obuziere Tecuci (care, în urma restructurării Armatei Române din anul 1932 va fi întâlnit în documente ca fiind Regimentul 5 Artilerie), parte a Diviziei 21 Infanterie (1941 - 1945). Din această Divizie a făcut parte și Regimentul VI Tecuci nr. 24. Continuă pregătirea militară în cadrul Școlii Speciale de Artilerie Timișoara pe care o va finaliza în 1930 cu grad de locotenent.

Colonelul în rezervă Petrașcu, în manuscrisul biografic înmănat personal Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci menționează participarea sa, împreună cu Regimentul 5 Artilerie, în luptele sângeroase purtate de Armata Română pe frontul de est pentru eliberarea Basarabiei și Bucovinei, în vara și toamna anului 1941 (luptele de

la Oancea - Țiganca Dalnic și Orașul Cetatea Albă)⁴. În aceste confruntări purtate sub conducerea Mareșalului Ion Antonescu, România lupta alături de puterile Axei, având aliată armată germană. Va lupta și pe frontul de vest, în toamna anului 1944, când configurația războiului se schimbă, Armata Română luptând alături de Aliați. Împreună cu Divizionul de recruți din cadrul Regimentului 5 Artilerie, ia parte la luptele de la Turnu Măgurele, Mediaș, pe râurile Târnava și Mureș, în comuna Sânpaul, sat Chirilău.

O viață trăită în două războaie străbătând frontul românesc de la est la vest, cu schimbări politice și de regim radicale, o viață pe care a trăit-o așa cum i s-a oferit nu cum și-ar fi dorit, însă fără să o disprețuiască. A iubit uniforma militară, a crezut în dreptate și adevăr chiar dacă, după retragerea din activitatea de ofițer, o perioadă de timp nu i s-au recunoscut drepturile de veteran de război.

Într-un citat Nicolae Iorga a spus: „Nu numai că eroismul nu se poate porunci, dar e cu neputință să îl răsplătești”.

A purtat cu mândrie insigna de cercetaș. A fost decorat cu medalia *Crucea Comemorativă a Primului Război Mondial* - brevet 59780/23 mai 1938, medalia *Victoria a Marelui Război pentru Civilizație* - brevet 14338/23 mai 1938. A primit *Ordinul Coroana României în grad de cavaler* prin înaltul decret 460/31 decembrie 1939, publicat în Monitorul oficial 131/8 iunie 1940. Pentru participarea la luptele de pe frontul de est a fost decorat cu *Ordinul Steaua României cu spade în grad de cavaler* prin Decizia 2574/1941, Ordin de zi 29/7.IX.1941 și *Coroana României cu spade* Ordin de zi 941/12.II.1942.

În 1947, prin Înaltul Ordin 1652 va fi trecut din oficiu în rezervă. Doi ani mai târziu în toamna anului 1949, prin Ordinul de zi nr. 171/30.IX.1949 a fost deconcentrat.

Chiar dacă cariera sa militară s-a sfârșit, în toți anii care au urmat a militat alături de alți cercetași, pentru drepturile cercetășiei, și pentru salvarea statuii cercetașului român, ridicată prin subscripție publică în anul 1925 în orașul Tecuci. Această statuie unică în România, în perioada statului comunist, a devenit un „caz de elucidat”, așa cum se menționează într-un referat prin care i se răspunde fostului cercetaș Ion Pecuraru. Tot aici este menționat faptul că statuia a fost dată jos de pe soclu și topită la Întreprinderea de Industrie locală și făcută cuzineți.

Va face multe memorii către comitetul P.C.R prin care cere reconstituirea statuii și repunerea ei pe soclu, argumentând că mișcarea cercetășească din România nu a avut un caracter politic și nu a fost niciodată o mișcare legionară.

Iată ce menționa Gheorghe Petrașcu într-un memoriu adresat comitetului P.C.R în anul 1982:

„(...) Tecuciul, datorită așezării sale geografice la răscrucea drumurilor și foarte aproape de cel mai important teatru de luptă „Mărășești - Doaga - Străjescu”, chiar orașul fiind bombardat puternic de tunuri și aviație zi și noapte, a (oferit) cercetașilor ca să desfășoare o activitate permanentă ce a fost remarcată și apreciată de autorități. Cu (ocazia) retragerii în Moldova, în orașul Tecuci și-au găsit sfârșitul un grup de cercetași care au fost înmormântați în cimitirul orașului (...). După război, un grup de personalități ale orașului, în dorința de a comunica urmașilor înaltul spirit de sacrificiu al tinerelor vârstare ale neamului, în realizarea secularului vis a tuturor

⁴ Gheorghe Petrașcu, *Note biografice*, manuscris - Muzeul de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci.

românilor „România Mare”, a luat inițiativa de a ridica în memoria lor, un monument al cercetașului. (...) După cel de-al Doilea Război Mondial, din acel monument nu a mai rămas decât soclu. Totuși, locul și astăzi se cheamă **la cercetaș**. Bătrânii își aduc aminte cu durere de momentul dispariției acestui frumos monument, care pentru tineretul de azi, ar reprezenta rara ocazie pe care au avut-o generația de copii și tineret 1916 – 1919, de a-și concretiza participarea activă la realizarea celui mai înalt ideal din Istoria Românilor, realizarea „României Mari”

Într-o mențiune, făcută pe o bucată de hârtie în vara aceluiași an, colonelul Petrașcu avea să scrie: „S-a aprobat refacerea monumentului cercetașului în municipiul Tecuci. Trimis dosarul cu memoriu la Galați. Propagandă. La 21.06.1983, cu nr. 4439 intervenit din nou și trimis un nou memoriu la Comitetul Executiv, județul Galați, să întrebe pe tov. Perjoleanu unde l-a repartizat”. După trei ani, în 1986 pe soclul statuii a fost așezat un altorelief reprezentând globul pământesc, deasupra având doi porumbei.

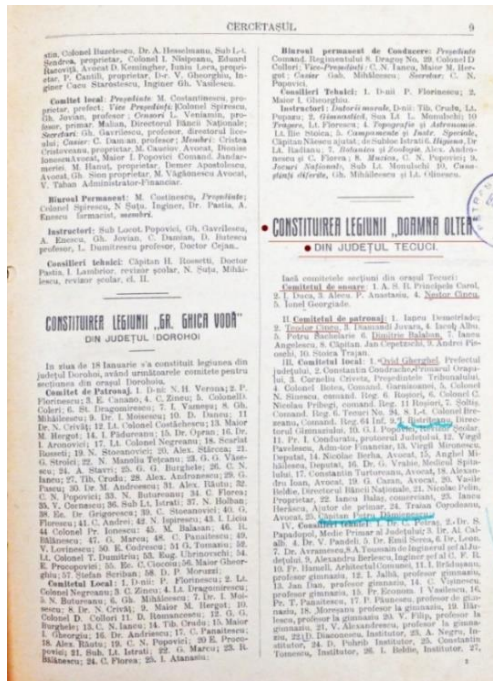
Timp de mai mulți ani, colonelul în rezervă Gheorghe Petrașcu, a făcut demersuri pentru repunerea statuii pe soclu, sprijinit fiind de prof. C-tin Filiță și de prof. Mircea Nicu - pe atunci director al Muzeului de Istorie Tecuci.

După zece ani, în anul 1996, statuia refăcută de sculptorul Dan Mateescu - sprijinit de Muzeul de Istorie Tecuci, este repusă pe soclu și dezvelită pe 19 iunie într-un cadru festiv.

Câteva luni mai târziu se stinge din viață colonelul în rezervă Gheorghe Petrașcu.

În timpul vieții a fost un prieten devotat al muzeului. Din 1982 până aproape de sfârșitul vieții a făcut diferite donații instituției muzeale, devenind principalul donator al muzeului. Aceste donații constau în diferite documente și fotografii personale, documente despre orașul Tecuci, de o mare valoare și însemnătate istorică. A fost cel care, cu o deosebită încredere a donat muzeului o frumoasă mașină marca EGO, astăzi o adevărată bijuterie de epocă.

Anexe:

Revista „Cercetașul”, 1915
(arhiva Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci)

1.

2.

1. Cercetaș Gheorghe Petrașcu;
2. Carte de identitate cercetaș – Gheorghe Petrașcu
(arhiva Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci)

41

in care. Dan aruncat
209 ghiulele

Petrascu

Pecuciu 12/11/1917

stari la ora 9⁰⁰ rina
a venit un aeroplan
de asupra garii, acesta
a facut o tumba
si deodata sa auzut
un pocnitur si sa de
tin si un fum negru
dupa vrea 2 minute
asta si se urma a

42

Poti sbrura pe aripele altuia, dar nu cu
ele. Un nebun a uis vulturul ca se poata
sbrura cu aripele lui.

mar dat trei una
a erut in paze
alta a scard
intre sectie si gara
si alta intunm mult
cu gaze acesta imediat
a luat foc pe langa
el au fost mai multe
gramerice scumdiu acesta
au luat si ele foc dela
acesta sa in tins focul
sa un vagon cu obuze
pentru artileria grec
acesta a luat foc si

12 12 25 1, 20 2 3 4

Ferice de stele ca se vad numai prin
raze.

Pecuciu 12/11/1917

stari a dat 2 ghiulele
dimineata si 2
dupa amiaza toate
au fost date in gara.
Pe vama noaptea
a mai dat 6 ghiulele
la orele 12, 12, 25, 1, 20, 2, 3, 4.

Pecuciu 13/11/1917

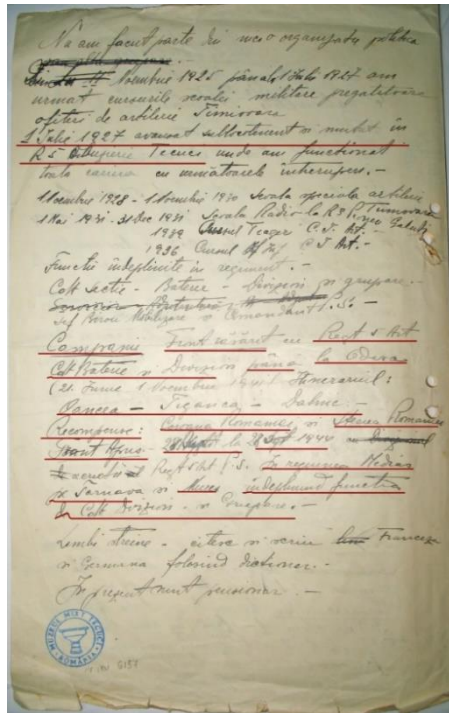
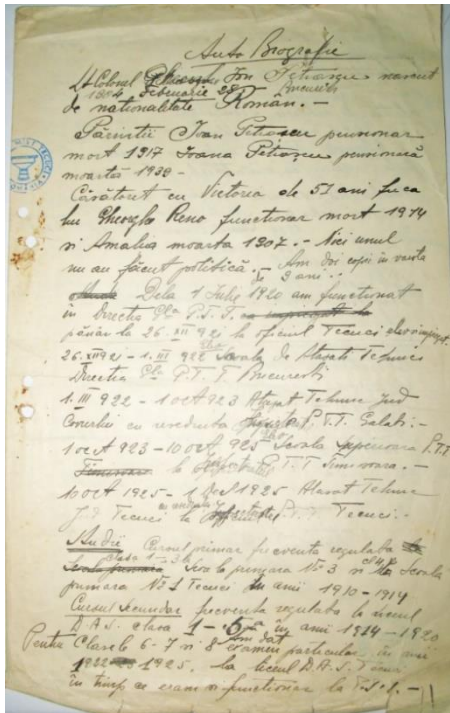
stari sa dat 14 ghiulele
din care a 12a cand a auzut
un pocnit asa de
tare incat sa s-audat
si casele si au ajuns schuri

pana in strada telena
Doam na. Pe vama
Noaptea am mai dat
la 12 12 3 la 12 - 2
si la 3 fara un sfert 2 ghiulele
foca dela 12 a pocnit
foarte tare.

Pecuciu 14/11/1917

stari a dat 10 ghiulele
3 dimineata si 7 dupa amiaza
4 ghiulele n-au facut terfel
de loc toate au fost aruncate
in gara pe vama

File cu însemnări din carnetul de cercetaş - Gheorghe Petraşcu
(arhiva Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci)

[illegible]

**File din manuscrisul autobiografic - Gheorghe Petrașcu
(arhiva Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci)**

1.

2.

1. Sublocotenent Gheorghe Petrașcu;
2. Ofițerii Garnizoanei Tecuci - 1936 (rândul de sus, al doilea din dreapta Gheorghe Petrașcu) (arhiva Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci)

R E F E R A T

privind modul de rezolvarea scrisorii tev.
 Ien R. Pecuraru din București, sectorul IV,
 Bulevardul Ion Sulea nr. 23, bloc 55, etaj III,
 ap. 147; scara 4, adresată primarului municipiului
 Tecuci.

În scrisoare se scoate în evidență
 faptul că în Tecuci a existat o statuie a
 cercetașilor și cere să fie pusă în drepturile
 sale - adică acolo unde a fost cîndva.

Pentru elucidarea cazului am discutat cu
 diferiți cetățeni mai în vîrstă domiciliați în
 zona fetei statui și a rezultat că aceasta a
 demontată în perioada anilor 1940-1944, iar
 din discuția purtată cu tev. Mihnea Andrei fost
 desenator tehnic la festival sînt popular raion
 Tecuci, a rezultat că statuia a fost tepită de
 festa întreprinderea de Industrie locală și
 din care s-au făcut cizmări.

În prezent^{pe} secul fetei statui Cercetaș
 a fost instalat globul pămîntesc în miniatură
 cu 4 perumbei ca simbol al păcii, iar pe părțile
 laterale s-au aplicat diferite medalioane din
 cupru ce reprezintă diferite discipline
 sportive.

În virtutea obștinței, localnicii spun
 zemei respective - la cercetași.

Scrisoarea a fost rezolvată de tev.

Năstase I.

Documentul în care este prezentată situația monumentului -
 Statuia Cercetașului după al Doilea Război Mondial
 (arhiva Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci)

1.

2.

Statuia Cercetașului (1 - după 1925; 2 - după 1996)

BIBLIOGRAFIE

- Daia, Alexandru, *Eroi la 16 ani*, Editura „Ion Creangă” București, 1981.
- Petrașcu, Gheorghe, *Carnet de Cercetaș*, arhiva documentară a Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci.
- *Manuscrise și documente ce au aparținut colonelului în rezervă Gheorghe Petrașcu*, arhiva documentară a Muzeului de Istorie „Teodor Cincu” Tecuci.